

ПРОФСПІЛКИ— ДО ЗНАМЕННОЇ ДАТИ

Постанова Президії ВЦРПС

Президія ВЦРПС прийняла Постанову «Про участь профспілок у підготовці до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

Президія ВЦРПС палко схвалила Постанову ЦК КПРС «Про підготовку до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна» і прийняла її до неухильного виконання. Центральним комітетом, республіканським, крайовим, обласним радам і комітетам профспілок, всім первинним профспілковим організаціям доручено взяти активну участь у підготовці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, виробити конкретні заходи в зв'язку з ювілеєм.

Радянські профспілки, говориться в Постанові, прийнятій Президією ВЦРПС, покликані всемірно розвивати та поглиблювати соціалістичне змагання і його найвищу форму — рух за комуністичну працю, активно підтримувати трудове і політичне піднесення мас, допомагати колективам трудящих у виконанні соціалістичних зобов'язань по достроковому завершенню п'ятирічки і гідній зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, вести боротьбу за подальше підвищення економічної ефективності виробництва і зростання продуктивності суспільної праці.

Головний зміст виховної роботи профспілкових організацій, відзначається в Постанові, повинні становити пропаганда значення марксизму-ленінізму для успішного будівництва соціалізму і комунізму в нашій країні, історичної ролі Володимира Ілліча Леніна як засновника Комуністичної партії і першої у світі робітничо-селянської держави, всебічний показ боротьби Комуністичної партії і всього радянського народу за перетворення в життя великих ленінських заповітів.

Всю масово-політичну роботу профспілкових організацій треба спрямовувати на виховання трудящих, молоді в дусі вірності ленінізму і комуністичній переконаності, непримиренності до буржуазної ідеології та капіталістичного ладу, виховання патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму.

Найважливішим завданням профспілок у зв'язку з підготовкою до ленінського ювілею, говориться в Постанові, є посилення піклування про подальше підвищення матеріального добробуту трудящих, поліпшення умов їх праці і побуту, організації відпочинку.

Президія ВЦРПС затвердила план основних заходів профспілок у зв'язку з наступним 100-річчям з дня народження В. І. Леніна. В цьому плані заходів намічено якнайбільше поширити ініціативу колективів трудящих підприємств громадськості, транспорту, зв'язку, будівництва і сільського господарства по достроковому виконанню п'ятирічного плану виробництва продукції до 7 листопада і по зростанню продуктивності праці до 22 квітня 1970 року; по створенню фонду економічій шляхом виявлення і повнішого використання резервів виробництва. До 7 листопада 1968 року і до 1 травня 1969 року буде проведено масову перевірку ходу виконання соціалістичних зобов'язань на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Встановлено 500 дипломів ВЦРПС для нагородження колективів, які добилися до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна значних успіхів у галузі впровадження наукової організації праці та управління.

Для постійного експонування в павільйоні «Праця і відпочинок» на ВДНГ СРСР встановлюється «Ленінська ювілейна книга трудової слави», до якої будуть занесені колективи робітників і службовців підприємств і організацій — переможці змагання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Президія ВЦРПС від імені робітників і службовців, усіх трудящих Радянського Союзу заповнила Центральний Комітет КПРС у тому, що радянські профспілки докладуть усіх сил, щоб відзначити знаменну дату — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна новими успіхами в боротьбі за перетворення в життя великих планів комуністичного будівництва, накреслених Програмою КПРС, рішеннями XXIII з'їзду Комуністичної партії.

(ТАРС)

наше ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 2-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 38 (64)

Субота, 21 вересня 1968 року

Ціна 2 коп.

НА ЛЕНІНСЬКІЙ ТРУДОВІЙ ВАХТІ

Київське дослідне підприємство. В цеху складання електроапаратури високі показники в праці показують складальниці (зліва направо) Катерина Марчук та Марія Савченко.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО

«Економія однієї копійки на кожен карбованець виготовленої продукції дає прибутку 2910 карбованців», — таке гасло поміщене у дворі Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2 цілком виправдовує себе. Тут систематично борються за економію тканини. Лише в минулому році зекономлено 120 метрів матеріалів на суму 336 карбованців.

Велика боротьба за економію сировини ведеться трудівниками підприємства і в нинішньому році. Розроблена останнім часом преціальна система праці зацікавила виробників у такій економії. Добре налагоджений також облік відходів.

Вагомий вклад у справу підвищення продуктивності праці та економію матеріалів внесли наші кращі раціоналізатори, такі як головний механік В. Радіонов, механік О. Фраткін, електрик О. Барна. Завдяки впровадженню у виробництво раціоналізаторських пропозицій зекономлено вже в цьому році на 500 карбованців сировини.

Значно підвищилась і продуктивність праці. Цьому сприяло насамперед соціалістичне змагання, розгорнуте на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, 50-річчя ВЛКСМ, запровадження на виробництві наукової організації праці, а також нова система планування та економічного стимулювання.

Швей виконують усі необхідні операції за єдиною технологічною схемою. Це дало змогу на два тижні раніше строку закінчити піврічний виробничий план і виготовити на 200 тисяч карбованців надпланової продукції. План реалізації виконано на 136 процентів.

На підприємстві створено дві комсомольсько-молодіжні бригади, які змагаються між собою. Їх очолюють кращі робітники Калина Халус та Іолана Орос. Ці бригади борються як за економію матеріалів, так і за якість продукції. Виробничники М. Томей, О. Русина, О. Мотриниць і багато інших, які вже стали на ленінську трудову вахту, систематично перевиконують змінні норми виробітку, здають продукцію без пред'явлення ВТК.

Кращою вважається бригада, якою керує К. Халус.

Таких трудових успіхів на підприємстві досягнуто завдяки щоденній копійкій роботі партійної, профспілкової, утворівської та комсомольської організацій.

Колектив підприємства зобов'язався виконати п'ятирічний план до 1 листопада 1970 року, тим самим ознаменувати славний ленінський ювілей.

Я. НАКОНЕЧНИЙ.

Директор Ужгородського

УВП-2.

В. ЯНЧУК.

Секретар комсомольської організації.

ТРУДОВЕ ПІДНЕСЕННЯ

Працювати і жити по-ленінському — цей заклик Центрального Комітету КПРС у Постанові «Про підготовку до 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна» знайшов палкий відгук у колективі Луганського учбово-виробничого підприємства № 1.

На загальних зборах робітників підприємства прийняті і затверджені заходи по достроковому виконанню завдань п'ятирічки.

Ставши на ленінську трудову вахту, бригада свердловальників, яку очолює бригадир В. Іванченко, завдання виконує на

140 процентів. Успішно справляються із своїми завданнями свердловальник І. Ткачов, електроварвальник І. Пузиков, штампувальник М. Лук'яченко, полірувальники Д. Мешко, А. Криворучко, М. Денисенко, шпаклювальники В. Мешко та інші.

На ленінську трудову вахту стала і наша молодь. І. Ільєшенко, А. Белофанов, І. Убийків, І. Савонник, І. Хожайнов щоденні виробничі завдання виконують на 130—145 процентів.

І. БАБИЧ.

Директор Луганського

УВП-1.

ЛЮБИТИ СВОЮ ПРОФЕСІЮ

У селі Богуславі на Дніпропетровщині, в колгоспі імені Ілліча, живе і працює член УТОГ Микола Іванович Аршавський. Проста, скромна людина, така ж скромна у неї і професія — пастух. Був час, коли Миколі Івановичу товариші зневажливо говорили: «Пастух? Це не робота, вона принижує гідність людини».

Та не такої думки був Микола Іванович. Цій, на перший

погляд, нехитрій роботі він віддав теплоту своєї душі, виконував її з любов'ю, а не відбував повинність. Це не могло пройти непоміченим, не могло не дати своїх хороших наслідків. Справді, в колгоспі імені Ілліча самі високі надії молоді нині від групи корів, які пасе Микола Аршавський.

І. ЗІНЧЕНКО.

Наш нештат. кор.

м. Павлоград.

Катерина Мудь і Ганна Коваль — подружки. Разом живуть, разом працюють ткалями на Львівському учбово-виробничому підприємстві № 2. Добре справляються з роботою. За шоденне перевиконання виробничих норм і високу якість продукції їм присвоєно звання ударників комуністичної праці. Не розлучаються подружки і після роботи. У вільну хвилину вони часто займаються улюбленою справою — вишиванням. Милують око дбайливо вишиті ними українським орнаментом подушки, рушники, скатерки.

На фото: передові робітниці К. Мудь і Г. Коваль.

Фото Г. АГАЖАНОВА.

РАЇСИНЕ ЩАСТЯ

Десь за стіною гудуть машини. А тут, у кімнаті, тиша і спокій і вона, комсомолка Рая. Трошечки рудувате волосся приємно блищить проти світла, немов каштани на сонці, а в очах, прозорих, як небо, теплих і ніжних, перегортається сторінками цікавої, захоплюючої книги її життя.

Були неспокійні дні. Бурхливою була юність, насичена подіями і всім тим, що тягне молодшу людину до сонця й горизонтів. Були удачі й розчарування. Та не зупинили незгоди дівчину на половині шляху. Пересилила їх. Від того, здається, ще сильніше вдихнулася сила силою в її тіло, в її свідомість. І все їй стає доступним у тому щасті робітничому: і вміння, і майстерність, і гордість за себе і за своїх подруг.

Здається, це було зовсім недавно. Років чотирнадцять тому. Вривався в пам'ять будинок на розі вулиці. Коридори, в яких панувало похолодання. А потім кабінет секретаря райкому комсомолу за оббитими чорним дермантином дверями. Рая була там разом з чужими дівчатами із промислових підприємств Луганська, шкіл, установ.

Тоді Раю приймали в комсомол. І ніхто не запитав її, а чому ти, дівчино, зайшла в кабінет секретаря, де за столом якого були не лише молоді хлопці й дівчата, комсомольці, а й сиділи сиві комуністи, які ще в 1917 році билися на луганських барикадах з ворогами Радянської влади? Не спитали. А вона б відповіла. Просто. Зрозуміло, чітко: щоб бути такими, як ви, друзі, щоб разом з вами кувати нове життя, а в ньому — і своє щастя...

В школу-інтернат повернулася радісною, збудженою, бо ж була щаслива. Адже її прийняли в комсомол.

Раї подобалося бути з усіма разом, бути там, де найважче. І навіть тоді, коли вона після восьми класів школи стала працювати на учбово-виробничому

підприємстві швеєю-мотористкою, навіть тоді Раю знаходила не лише час, але й виявляла велике бажання до громадської роботи. Скрізь її можна побачити: і в раді гуртожитку, і в ідалії на кухні, у кімнатах дівчат або хлопців. Хто ж краще перевірить санітарний стан, як не Рая!

Тягнулася Рая Полянська й до знань. Бо ж сама розуміла, щоб працювати добре, треба вчитися. І вчилася. Вечорами. Після роботи. У вільні години. Не встигла озирнутися, як вже здала іспити за дванадцять класів середньої школи.

А на роботі в цеху тим часом опанувала майстерність, набувала тих знань, які так необхідні для кожного робітника підприємства. Не стати їй майстром, знавцем своєї справи, не бути їй передовиком, який виконує і перевиконує норми, без хороших людей підприємства, без кадрових працівників, без друзів. Усі вони допомагали Раї. І допомога ця була простою, зрозумілою, як і самі стосунки в колективі.

Багато, дуже багато хороших зробили для Раї майстри Самсонова і Полтавська. Це вони першими навчили дівчину шити чоловічі сорочки і виконувати більш складні операції.

У Раїсному житті є ще й інший закуток, про який вона часто думає і пікується. Це — домівка.

Майже кожної суботи Рая вибирається трамваем за місто, сідає в автобус і їде в Свердловськ. Там народилася вона, виросла. Там промайнуло її дитинство. Не зовсім таким, як треба, було оте дитинство, бо народилася глухою і виховувалася в дитячому будинку аж у Макіївці. Але як воно там не було в далекому минулому, нині Рая тягнеться до батька, до матері, до сестер і братів. І хоч не всі їй рідні і мати теж нерідна, Рая вдячна їм за їхню людяність, за їхню доброту.

І. ГАЙ.

Луганськ, УВП-2.

ПЕРЕДОВІ ВИРОБНИЧНИКИ

На фото: передові виробничники нашого Товариства (зліва направо) слюсар Іван Бень із м. Терни Дніпропетровської області, оверловниця Сумського УВП Віра Кузьменко і електрослюсар Кіровоградського УВП, ударник комуністичної праці Микола Маленко.

Гаряче сонце от-от мало зійти, коли ми прийшли на ферму колгоспу «Авангард» Зінківського району. Майже 20-кілометровий шлях розділяє колгосп від міста, і в таку гарячу пору для проведення роботи на селі працівники Зінківського клубу виїжджають частіше, ніж звичайно.

Незважаючи на ранній час, на фермі вже кипить трудове життя: скотарі, пастухи, доярки поспішають завчасно закінчити доїння, годівлю, щоб вигнати худобу на ласовисько.

П'ятирічку — достроково! Під таким гаслом нині працюють колгоспники. В цей час, коли радянський народ готується гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна, праця особлива, натхненна, і трудівники ферми змагаються за те, щоб зайняти перше місце в районі по надоях молока.

Невелика на зріст голубоока жінка вправно доїть корову. Це — Олександра Пилипівна Холоша, одна з кращих доярок колгоспу. Більше 20 років вона

ПРАЦЮВІТІ РУКИ

працює на фермі. У неї 14 корів і надає вона в середньому по 10—12 кг молока від кожної, і так день у день.

Немало молодих доярок навчила вона своїй майстерності, і зараз вони часто звертаються за порадою до Олександри Пилипівни; вона добре володіє не лише технікою доїння, а й роздоюванням корів.

Вправно працюють руки. Видоївши і здавши корів пастухові, Олександра розповідає про себе.

— Прийшла я на ферму ще в 1945 році, відразу ж після повернення з фашистської неволі. Полюбила свою професію, важку, але таку почесну.

По 2500 кілограмів молока одержала я в ювілейному році від кожної корови. А в нинішньому взяла зобов'язання надати по 2600 кілограмів від кожної з 14 корів і це завдання, сподіваюся, буде виконано.

На мить задумалась. Про що її думки? Може про сина Миколу, якого виростила і виховала сама? Зараз він у рядах Радянської Армії. Незабаром повернеться додому.

Зайшов у цей час на ферму і голова колгоспу тов. Калинченко.

— Ну, як, Олександро Пилипівно, скоро наш шофер вдома буде?

Добра слава йде про Олександру Холошу. Їм'я її буває постійно на колгоспній і районній Дошці пошани.

— Навчаю молодих і сама навчаюся; треба вирощувати молоду зміну і самій не відставати від неї, — часто говорить вона.

У тому, що колгосп «Авангард» по надоях молока займає одне з перших місць у районі, велика заслуга і Олександри Пилипівни Холоші. Працювати в неї руки.

Н. АКСЮК.

Наш нештат. кор.

м. Зінків, Полтавська область.

ЧУДОВИЙ НАСТРІЙ

Тому саме так уважно слухали робітники доповідь директора УВП Г. Сгібнева про роботу підприємства у першому півріччі. Адже цифри, які він згадував, це чудові показники їх повсякденної копіїткої праці.

Ось, наприклад, робітниця в'язальної дільниці тов. Матвеева. Праці на підприємстві вона віддала багато років, прийшовши ще тоді, коли УВП було малопрофільним. А за нею, як молоді паростки, розмістилися в залі дівчата, недавні випускниці виробничого навчання: Гордійчук, Романчишина, їх подруги. У них — все попереду. Та в рівній мірі вони знають, чого вартий успіх УВП, знають, що цифра зростання підприємства це — показник і їхнього зростання.

Що ж дало можливість колективу добитися таких успіхів? Стимул матеріальної зацікавленості кожного в наслідках своєї праці — це лише одна з рушійних сил. Велику роль відіграла боротьба на підприємстві за підвищення культури виробництва, покращання умов праці, механізацію трудомістких процесів. Тільки в цьому півріччі здійснено ряд оргтехзаходів. Наприклад, виготовлено і обладнано єдиний щит керування механізмами; замінено статистичні конденсатори у щитовій; відремонтовано парові котли і механізовано настилення полотна в закрій-

ній дільниці. Розширено виробничі приміщення; для робітників УВП встановлено автомати з газованою водою. У цехах встановлено нові машини, які прискорили і полегшили виробничий процес.

А хіба можна не врахувати настрої людей? Це вже заслуга тих, хто на УВП ніби і не примітний: робітники культурного фронту. Всі працювали дружно, з вогником, а в тому, що на УВП немає тих, що не виконують норми, наслідок активності партійної, профспілкової і комсомольської організації. Вони працюють у тісному контакті з первинною організацією УТОГ, якою керує заступник директора підприємства С. Баланюк, у минулому робітник УВП.

На підприємстві є ще й недоліки. Хоча, не всі вони залежать від колективу УВП. Наприклад, нерівномірність постачання пражі і низька її якість впливають на всю роботу. Та колектив вірить у те, що ці недоліки будуть усунені.

Шістдесят два чоловіки на підприємстві завоювали в ході змагання звання ударників комуністичної праці. Першими червоні книжечки і значки одержують кращі робітники тт. Мультиан, Гриценюк, Гич. Серед ударників і найстаріший робітник УВП А. Трусський і молоді робітниця. Досягнення колективу це і їх досягнення. Ось чому в людей, які зібралися на вечір трудової слави, був такий чудовий настрій.

М. НИРОВ.

Наш нештат. кор. м. Вінниця.

Добре трудяться в ці дні працівники Житомирського УВП.

На фото: (зліва направо) майстер передової дільниці Л. Деркач і ударниця комуністичної праці Н. Рябчук за роботою.

Фото Е. РЯБКИНА.

2 наше ЖИТТЯ

21 вересня 1968 р.

ШКОЛА РЕДАКТОРА СТИНГАЗЕТИ

У цьому році в першому номері журналу «Робоче-крістьянський кореспондент» редакція звернулася до читачів з проханням поділитися своїми думками про зміст і оформлення журналу, написати, які теми їх цікавлять. На редакційну анкету відповіли сотні читачів. Більшість з них вважає, що в журналі треба публікувати більше навчальних статей і консультацій на допомогу редакторам стінних газет, регулярно розповідати про жанри радянської преси, про російську мову.

Враховуючи побажання читачів, редакція з другого півріччя відкрила на сторінках журналу «Школу редактора стінгазети». У кожному номері друкуватимуться одна-дві статті на допомогу редакторам стінгазет, робкомам і сількомам, які бажають удосконалювати свою

літературну майстерність. Намічено опублікувати статті і бесіди на теми: редакційна колегія стінгазети, планування роботи редколегії, літературна правка матеріалів, верстка і оформлення стінгазети. Буде опубліковано кілька кореспонденцій про досвід випуску щоденних стінгазет.

Редакція надрукує кілька бесід про жанри в стінній пресі, в тому числі про інформаційну замітку, репортаж, кореспонденцію, нарис і фейлетон.

Буде продовжено публікацію бесід про російську мову, консультацій для фотолюбів і самодіяльних художників. У кожному номері з'являться «домашні завдання» з літературної правки і стилістики російської мови.

**РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ
«РАБОЧЕ-КРЕСТЬЯНСКИЙ
КОРЕСПОНДЕНТ».**

Зіна Цвід — молода виробничниця Сімферопольського обласного УВП, комсомолка, ударниця комуністичної праці.

СЬОГОДНІ І ЗАВТРА КОНСТРУКТОРСЬКОГО БЮРО

Проектно-конструкторське бюро повсякденно подає дійову допомогу підприємствам системи УТОГ у розробці технічної документації по автоматизації і механізації виробничих процесів, створенню автоматів і напівавтоматів для полегшення праці робітників і забезпечення його безпеки праці, підвищення продуктивності праці і зниженню собівартості продукції, а також економії сировини і матеріалів.

Так, наприклад, для Донецького УВП бюро розробило креслення високопродуктивної технічної оснастки з метою виготовлення підвісних патронів, установочних вимикачів і перемикачів.

Завпровадження у виробництво розробленої технологічної оснастки на Донецькому УВП підвищило продуктивність праці і покращило якість продукції, яка випускається.

Таких прикладів можна навести багато, коли наш колектив подавав дійову допомогу в такому напрямку Запорізькому, Харківському першому та багатьом іншим учбово-виробничим підприємствам.

Проектно-конструкторське бюро аналізує також роботу підприємств з метою полегшення праці, підвищення якості продукції, а також підвищення продуктивності праці.

Так, для Одеського УВП розробили пневмоприсосувач для опресування маслофільтра, впровадження якого значно полегшить ручну працю. Розроблені конструкції штампів на маслофільтр, які об'єднують дві операції в одну, дадуть можливість підприємству знизити собівартість виробу, який випускається.

На підприємствах системи УТОГ трудомісткі виробничі процеси можуть бути значно механізовані і автоматизовані. Для цього є всі передумови і можливості. З створенням Київського дослідного підприємства виникла можливість виготовити в металі засоби механізації, розроблені проектно-конструкторським бюро.

Для учбово-виробничих підприємств за останній час розроблено понад 70 одиниць нестандартного устаткування. На жаль, частина цих робіт ще й сьогодні не виготовлена в металі. Відчуваючи труднощі у розміщенні замовлень на виготовлення засобів механізації, деякі керівники підприємств у цих питаннях не поспішають, у той час, як заходи по створенню і впровадженню нової техніки на підприємствах є першочерговим завданням при переході підприємств на нові умови планування і економічного стимулювання, саме про це і говорилося у постанові президії ЦП УТОГ від 11 жовтня 1967 року.

Буваючи на підприємствах УТОГ, інженери ПКБ вивчають «вузькі місця» виробництва,

потім ці дані вивчаються і узагальнюються. Так, на наш погляд, сьогодні таким вузьким місцем більшості УВП є внутрішньохозяйственный транспорт. Відомо, що перевезення сировини, міжопераційне транспортування вантажів, вантажно-розвантажувальні роботи ще й досі трудомісткі. І це в той час, коли ми самі можемо налагодити випуск візків для своїх підприємств на Стрийському УВП.

Зустрічається в роботі і цілий ряд труднощів, одна з яких є неможливість перевірки роботи деяких вузлів без проведення експериментів. Адже ПКБ своєї експериментальної бази не має. У цьому відношенні цікавий такий приклад. Ми розробили автомат подачі заклепок для склепування металевих метрів для Київського УВП-1. Введення його в дію мало підвищити продуктивність праці в три рази. Але ці теоретичні викладки ми не маємо можливості перевірити у себе на практиці.

Не перебуває ПКБ в стороні, коли мова заходить про покращання побуту глухих, створення для них культурного відпочинку. Колектив бюро розробив проект плавучої турбази «Чарівна Десна». На цьому красивому, комфортабельному пароплаві буде відпочивати одночасно 90 чоловік, для яких створено найкращі умови.

У свій час був розроблений проект переобладнання котельної будинку відпочинку «Сосновий бір», стенди для газет, прилади для сурдотехніки та ін.

У бюро виросли хороші спеціалісти — конструктори, які здатні самостійно вирішувати складні питання. Це В. Ліванов, А. Коляков, С. Кузьмінська, М. Левьєв.

Київське дослідне підприємство випускає нині вироби, які розробило і сконструювало ПКБ. Розроблено також ряд технічних умов на вироби, які успішно можна експлуатувати в кліматичних умовах тропіків.

Розроблена технічна документація дозволяє підприємствам значно покращити технологічність виробів, наближає до раціональних норм витрати сировини і матеріалів та неухильного додержання вимог державних стандартів.

Колектив бюро, намагаючись допомогти глухим трудівникам у роботі, побуті, в навчанні, розробив і сконструював підсилювач колективного користування для шкіл туговухих дітей «Звук-12», а також приставку-сигналізатор. Нашими інженерами зроблена велика робота по впровадженню пошиття виробів на конвейерах

Чернігівського, Полтавського першого і Львівського першого учбово-виробничих підприємств.

Та все це, як мовиться, є пройденим етапом. Нині перед нами виростають нові, ще більш важливі завдання, нові проблеми. Як і весь радянський народ, наш колектив готується до знаменної дати — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. День народження вождя ми зустрінемо новими трудовими успіхами.

Ми вважаємо, що основним завданням для всього колективу ПКБ сьогодні є впровадження на підприємствах УТОГ наукової організації праці. Вже створена група НОП, завданням якої є активна допомога підприємствам у цьому питанні. Нею вже складається бібліографія анотацій з питань наукової організації праці, що, безперечно, допоможе підприємствам у роботі. Розроблено «Методику визначення економічної ефективності від впровадження заходів по НОП на підприємствах системи УТОГ». Ця «Методика» дасть можливість всім підприємствам самостійно на основі прикладів і таблиць провадити дослідження, розробляти і впроваджувати заходи по НОП на різних ділянках виробництва.

З метою впровадження у виробництво всього передового і прогресивного, бюро систематично збирає, узагальнює і розповсюджує на підприємствах УТОГ різні технічні новини, прогресивну технологію і передові методи праці, випускаючи спеціальну інформаційну літературу (інформаційні листки і листівки, експрес-інформації, виробничо-технологічні плакати).

Для більш діючої інформації і пропаганди, покращання її наочності і результативності у ПКБ створено кінофотолабораторію, в обов'язки якої входить рекламування передових методів праці на УВП, досягнень в області техніки та інших технічних питань. На замовлення ЦП закінчується робота по створенню короткометражного рекламного фільму «Сосновий бір».

Перед колективом проектно-конструкторського бюро ще багато невідкладних актуальних справ. Це і розробка технічної документації на змішувач для Одеського УВП-3, і трансформатор 620 для Запорізького УВП, і розробка та впровадження нових виробів на швейних і деревообробних підприємствах... Одним словом, справ багато, почесних і важливих. І ми докладемо всі сили, щоб ці справи вирішити вчасно, добре, з користю для членів Українського товариства глухих.

Л. КРИЖАНІВСЬКИЙ.
Начальник проектно-конструкторського бюро УТОГ.

ІНСТРУКТОР

На мій погляд, організація роботи інструктора обласного відділу УТОГ, та й взагалі організація усякої роботи, насамперед, передбачає точне визначення кола обов'язків працівників апарату з тим, щоб уникнути дублювання і паралелізму.

Враховуючи, що штати обласних відділів УТОГ обмежені, у нашому обласному відділі інструктор має певне коло обов'язків. При цьому ми взяли до уваги індивідуальні здібності, схильності працівників з урахуванням того, де він найбільше виявить себе на роботі.

Звичайно, це не означає, що обласний відділ на одного інструктора кладе все. Ні, це, насамперед, означає, що інструктор зобов'язаний глибоко знати стан справ, мати повну і об'єктивну інформацію, своєчасно аналізувати факти, вміти вживати самостійно заходи по усуненню виявлених недоліків.

У нашому відділі один інструктор по роботі у сільській місцевості виконує і веде всю організаційно-масову роботу. Другий — відповідає за стан культурно-масової і політико-виховної роботи, виробничого навчання і соціалістичне змагання на УВП та в культтастановах.

Працівники відділу дотримуються такої думки, що ефективність роботи будь-якої ланки апарату багато в чому залежить від характеру планування. Довгий час обласний відділ, клуби, міжрайвідділи

УТОГ вдавалися до складання розширеного плану заходів на цілий рік, який називали перспективним. Але, як показав час, багато із запланованого не виконувалося, бо не відповідало життєвим потребам. Тепер ми враховуємо реальний стан справ на кожній ділянці роботи і відповідно до цього складаються і плани. Підвищилась відповідальність інструкторів, їх робота оцінюється не по кількості проведених заходів, а по якісних наслідках виконаної роботи.

Поле діяльності інструктора не обмежується обслуговуванням певних первинних організацій чи культтастанов. Інструкторам доводиться займатися справами у відділі, приймати участь у різних заходах. Тут дуже важливо попередити непотрібну трату часу: не відволікати їх від основної роботи дрібницями.

Проведення інструктором організаційної роботи на місцях залежить від особистого вміння, такту і досвіду, які набуваються тільки постійними пошуками нового, передового і корисного.

Було б дуже добре, коли б оргвідділ ЦП УТОГ частіше провадив кушові або республіканські семінари інструкторів, бо значна частина інструкторів ще молоді працівники і потребують практичної допомоги.

А. МИШИНЦЕВ.
Голова Сумського обласного відділу УТОГ.

На сцені Київського палацу культури глухих з великим успіхом пройшли виступи танцювального колективу Луганського будинку культури глухих. Особливо сподобався глядачам вогнистий, темпераментний танець румунських циган у виконанні А. Педченка — срібного лауреата республіканського фестивалю самодіяльного мистецтва колективів глухих України та Л. Костюченко.

На фото: А. Педченко (зліва) і Л. Костюченко виконують танець румунських циган.

наше ЖИТТЯ 3

21 вересня 1968 р.

Переможці-легкоатлети

На республіканських змаганнях з легкої атлетики серед глухих, що проходили нещодавно в Одесі переможцем з бігу на 100 та 200 метрів став член збірної з футболу Борячинський (Одеса). Його результат серед чоловіків найвищий — 11,2 і 23,9 сек.

Вдало виступила і цього разу в команді жінок молода легкоатлетка з Києва Таня Смірнова. Вона стала переможцем республіканських змагань з стрибків у висоту. Її результат — 145 см.

Фото І. Голубева.

Передовики радяться

Відбулась міжрайонна нарада передовиків сільського господарства Олександрійського та Петрівського районів Кіровоградської області, в роботі якої взяли участь передові виробники села, члени УТОГ.

На нараді виступила учасниця республіканської наради передовиків сільського господарства, свинарка колгоспу ім. Чкалова Петрівського району О. Рекуненко. Вона розповіла присутнім про свої трудові успіхи, про ті завдання, які стоять перед тваринниками у зв'язку з підготовкою до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Пастух колгоспу ім. Димитрова Олександрійського району С. Гкаченко розповів про свій винахід — підбирач, за допомогою якого провадиться прибирання тваринницьких приміщень при мінімальній затраті часу. Він поділився довідом своєї роботи, на якій працює вже двадцять п'ять років, і тут же викликав на соціалістичне змагання членів УТОГ, які працюють у тваринництві.

В обговоренні питань взяли участь члени УТОГ доярка колгоспу ім. ХХІ з'їзду КПРС Олександрійського району Г. Герасименко, коваль колгоспу ім. Шевченка Г. Марцофей та інші.

Учасники наради прийняли звернення до всіх працівників сільського господарства області, в якому закликали трудівників села працювати ще краще, щоб гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Л. ОВЧАРЕНКО.

м. Олександрія, Кіровоградської області.

Молодь загартовує сили

Ровенський клуб глухих об'єднує сто спортсменів із підприємств УВП, льнокомбінату і фабрики ідпошиву одягу. В цьому сезоні наш фізкультурний колектив провів змагання в залік V літньої спартакіади ДСТ «Спартак» по ходьбі на лижах, футболу, волейболу і легкій атлетичі.

У змаганнях міжрайонної ДСТ «Спартак» наші фізкультурники зайняли третє командне місце з шахів і двічі — третє та четверте місце з ходьби на лижах.

За півріччя ми підготували 25 фізкультурників III розряду і шість громадських суддів, сім значників другого ступеня.

В. КРИЖОВ.

Інструктор фізкультури Ровенського клубу глухих.

Мальовничі береги річки Самари вже давно стали улюбленим місцем відпочинку трудящих. У вихідні дні весело і цікаво проводять тут своє дозвілля і трудівники Дніпропетровського УВП в спеціально організованому таборі.

НА МОРАЛЬНІ ТЕМИ

НІЯКОЇ СКИДКИ

Хуліганство — важкий злочин. Коли підпалений бенкетник в громадських місцях лається нецензурними словами, або ще до того і руку піднімає, він фактично топче ногами соціалістичну мораль. Саме тому Указ Президії Верховної Ради СРСР від 26 липня 1966 року «Про посилення відповідальності за хуліганство» і передбачає високу міру покарання. Після виходу цього Указу органи суду і прокуратури значно посилили боротьбу з хуліганством. Але хуліганським діям треба запобігати. Для цього поряд з адміністративними заходами, спрямованими на охорону громадського порядку, боротьбу з хуліганством ведуть також партійні, комсомольські і громадські організації. Ці питання широко висвітлює наша преса, радіо, телебачення. Однак, на жаль, окремі прояви хуліганства і порушення громадського порядку ще є. Так, наприклад, 8 серпня цього року народний суд Кіровського району м. Дніпропетровська розглянув на вийзному засіданні в Будинку культури глухих кримінальну справу по обвинуваченню С. Прохоренка за злочин, передбачений статтею 206 частини I КК УРСР.

На судовому засіданні було, зокрема, встановлено, що Прохоренко, будучи в нетверезому стані, здійснив бійку біля Будинку культури глухих і наніс тілесні пошкодження громадянину Олищенку. Хуліганський вчинок Прохоренка не був випадковим. У минулому він вже відбував строк покарання за крадіжку. Не зважаючи на те, що із-за гуманних спонукань його звільнили достроково з місця ув'язнення, це йому не послужило уроком. Прохоренко серйозних висновків після цього для себе не зробив. Він не займався суспільно-корисною працею, часто пиячив, грав в азартні ігри, перепродував літвітки, залучаючи до цього інших.

Прохоренко засуджений на шість місяців позбавлення волі. Позбавлено волі також за хуліганські дії глухого Добирського, який намагався вчинити опір працівникам міліції.

Загальну думку членів УТОГ на суді висловив громадський обвинувач Р. Гольдман. Він особливо підкреслював ту велику турботу, яку проявляє Радянська держава про членів УТОГ для їх плодотворної роботи і культурного відпочинку. Він просив народний суд не робити ніякої скидки хулігану Прохоренку. З цим можна погодитися. Саме цього і дотримується наше радянське законодавство.

Г. ПУТОВА.

Народний суддя Кіровського району м. Дніпропетровська.

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

ДВА КОТИ

(Байка)

У колгоспі «Стигла нива»

йшли дебати.
Поставили питання всі ребром:
Як зерно в коморі врятувати?
Бо ж тих мишей, що не обійдеться одним котом.
— А якщо взяти двох? —
знічев'я з залу кинув хтось,
Утнем ми мишам тоді

переполох.

Постановили так, ще й руки

потирали:

Мовляв, ось ми то змудрували.

І незабаром в штат ще одного

Кота зарахували.

Та ба! Коти гризуться між

собою,

Бо кожен старшим статі хотів.

Летіла шерсть, хвости в обох

трубою,

Один другого в мигь би з'їв.

А гризуни побачили: «Котам не

до мишей» —

И крадуть зерно тихенько

в них з-перед очей.

Де з головою керівник, там —

тихо.

А два, та без ума, там — лихо.

О. ЧОРНОБАЙ.

МАЛЕНЬКІ БАСНИ

І ТАК БИВАЄТ

Лисиця с личиком смазливим

В троллейбус входить

горделиво.

— Билет? Меня он не

касається! —

Лиса садиться рядом з Зайцем.

Урок и детям и родителям:

Ведь этот Заяц был водителем.

ЖАЛОБА СЛОНА

Милейший слон, добрейший

слон

Был в лучших чувствах

оскорблен:

— Откуда просочились слухи,

Что я произошел от мухи?

Но разве мухи здесь вина?

Кто сделал из нее слона?

БЕЗ МОРАЛИ

Свеча с горящим язычком

Решила к лампе обратиться:

— Ты жизнь ведешь под

коллаком,

А я свободная, как птица.

Но тут оплывшая свеча

Скончалась. Видно, сгорая.

Свечей подобных не

встречали?

А, впрочем, можно без морали.

И. САПОЖНИКОВ.

В. о. редактора І. ГАЙДАМАЧЕНКО.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 76, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 932—5065. 68 р.

ЕСТОНІЙ

Нещодавно в Українській столиці гостювала група робітників і службовців членів Естонського товариства глухих з міста Тарту. Вони провели в Києві кілька днів. Гості з братньої республіки здійснили захоплюючу екскурсію по місту, оглянули та детально озна-

йомились із визначними історичними та революційними місцями міста-героя Києва.

У Київському палаці культури глухих відбувся імпровізований вечір дружби народів Радянського Союзу. Гості з Естонії своїми силами дали кон-

церт, який був тепло зустрінутий киянами.

На закінчення вечора естонці і кияни обмінялись пам'ятними сувенірами.

М. МЕЛЕЖИК.

На фото: гості з Естонії.

Фото П. ГАЛЬЧЕНКА.